

**120 ГОДИНИ ОТ РОЖДЕНИЕТО НА ИВО АНДРИЧ
(1892 – 1975)****Иво Андрич през 1922 г.**

Годишнината от рождението на Иво Андрич (Иво Андрић, 1892 – 1975) отбелязваме с една непозната до този момент страница от творческата биография на писателя, която в същото време е съзвучна с най-голямата тема на неговото творчество – историческата и духовната съдба на балканския човек. Предлагаме откъс от неговата дисертация за присъждане на научната степен „доктор“ във Философския факултет на Университета „Карл Франц“ в Грац, защитена през 1924 г., когато е вицеконсул в посолството в Грац. Преди да напише своята докторска дисертация *Развитие на духовния живот в Босна под влияние на турското владичество (Развој духовног живота у Босни под утицајем турске владавине)*, Андрич вече е създал своите поетически книги *Ex Ponto* (1918) и *Неспокойства (Немири)*, (1920), както и първите си разкази, сред които *Пътят на Алия Джерзелез (Пут Алије Ђерзелеза)*, (1920). Още с първите си белетристични творби Андрич тръгва по пътя на голямата литература, по който ще създаде най-значимите си романи – *Мостът на Дрина (На Дрини ћуприја)*, (1945), *Травнишка хроника (Травничка хроника)*, (1945), *Прокълнатият двор (Проклета авлија)*, (1954), десетките разкази, новели и есета, с които ще получи световно признание, увенчано през 1961 г. с Нобелова награда.